

skydere søgt at lodde Stemningen, søgt at faa Indtryk af, ad hvilke Veje man kunde ønske, at denne Sag skulde udløses. Han har indskrænket sig til sine ministerielle Embedsmænd og til de Banker, hvis Indsigt han ved saa mange andre Sagers Behandling her i dette høje Ting har vist saare ringe Estime for. Og dernæst har den højtærede Minister, siger han selv, spurgt de fire politiske Partier. Jeg vil ikke antage, at den højtærede Minister med denne Udtalelse vil sige, at der fra de politiske Partiers Side er udtalt Billigelse med Hensyn til dette Lovforslags Indhold. I hvert Tilfælde er det mig bekendt, at den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har raadført sig med det Parti, som jeg tilhører, aldeles ikke berettiger ham til at henpege paa de politiske Partier som raadgivende i denne Sag.

Den højtærede Minister siger, at der er endnu et saa stort Antal Indskydere tilbage, at det vilde være ganske umuligt at finde Vej til at give dem Indflydelse, for, siger den højtærede Minister, ganske vist har nu Indskyderne en Organisation, men denne Organisation omfatter jo dog kun 2 000 Indskydere, og hvad betyder dette i Sammenligning med de mange, der er tilbage? Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han har ladet foranstalte nogen Undersøgelse af, hvor mange Personer der staa bag de ca. 15 000 Konti, som endnu findes i Banken. (Statsministeren [Stauning]: Det kan ikke skaffes). Den højtærede Minister siger, at det kan ikke skaffes; det synes mig dog ikke at kunne være umuligt. (Statsministeren [Stauning]: Jeg har spurgt, ellers kunde jeg ikke sige det). Den højtærede Minister har altsaa spurgt og faaet den Besked, at det kan ikke skaffes. Ja, ja, men saa kunde den højtærede Minister i det mindste have ladet undersøge gennem den bestaaende Organisation, hvor mange Konti de Personer, som er Medlemmer af denne Organisation, repræsenterer, for saa vilde det da blive et Regnestykke, som paa ingen Maade laa over den højtærede Statsministers Evne, at faa Klarhed over, hvorledes dette Forhold i det hele taget ligger.

Naar den højtærede Minister siger, at han kan ikke give den Organisation, der er tilvejebragt, Indflydelse, for derved vilde han tilsidesætte alle dem, der staa udenfor Organisationen, saa er det rigtignok en Betragtning, som gaar stik imod den, som den højtærede Minister og det Parti, han tilhører, i øvrigt plejer at anlægge overfor Organisationernes Betydning; thi fra den Side plejer vi kun at høre dette, at kun de,

der lader sig indrullere i Organisationen, bør man give Indflydelse. Gang paa Gang er det Tilfældet, hvor man skal give Indstillingsret til en vis Gruppe af Personer, at denne Indstillingsret kræves givet og ogsaa bliver givet til den Kreds indenfor denne Gruppe, som har organiseret sig. Den højtærede Minister vil dog vel ikke mene, at man ikke skulde kunne lade f. Eks. de samvirkende Fagforbund foretage Indstilling af Hensyn til, at der maaske indenfor visse Fag findes flere Arbejdere udenfor Fagforbundet end indenfor. Jeg skulde dog tro, at den højtærede Ministers Betragtning af Organisationens Betydning i alle andre Forhold, i hvert Fald forud for det Øjeblik, da han stod med det Ansvar, som han nu som Statsminister har, har været en ganske anden end den, han her har givet Udtryk.

Den højtærede Minister siger saa, at denne Forening af Indskydere har slet ikke henvendt sig til ham i Forbindelse med den for Rigsdagen forelagte Skrivelse. Nej, det er meget muligt, at den ikke har det, og jeg forstaa det i og for sig meget godt, thi da denne Organisations Repræsentanter henvendte sig til den højtærede Minister — selvsagt netop med de Ønsker, som har fundet Udtryk i den Skrivelse, der er rettet til Rigsdagen —, fandt de fremmødende intet aabent Øre hos den højtærede Minister; han foretog sig faktisk intet for at imødekomme de Ønsker, som gennem de vedkommende Personer fremførtes paa Indskydernes Vegne.

Nu siger den højtærede Minister, at paa det Tidspunkt, da Komiteen nedsattes, var der i det hele taget ingen Grund til at tænke paa Indskyderne, for da forment man, at endogsaa en vis Del af Aktiekapitalen var i Behold, og Indskydernes Interesser vilde da blive varetaget forud for Aktionærernes, saa naar bare Aktionærernes Interesser var repræsenteret, kunde Indskyderne intet have at beklage sig over. Saaledes som Sagen har udviklet sig, er der ført et tydeligt og klart Bevis for, at det Ræsonnement, som den højtærede Minister anstiller, er fuldkommen fejlagtigt. Ejeren af den Institution, hvis Forhold her forelaa til Afvikling, og som den højtærede Minister besluttede sig til i enhver Henseende at disponere over, det er Indskyderne, og dem burde der under alle Omstændigheder have været vist Hensyn ved Likvidationskomiteens Sammensætning.

Jeg har ikke i mine Udtalelser i fjerneste Maade kritiseret Direktør Helwegs Indtræden i Likvidationskomiteen; jeg har ikke fra denne Plads udtalt noget som